

- 3) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești trebuie interpretat în sensul că diferențele de procedură dintre legislațiile celor două țări, cum ar fi judecarea procesului fără prezența publicului, de către judecători specializați, servesc interesului superior al copilului în sensul acestor dispoziții legale de drept comunitar?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

A acțiune introdusă la 12 septembrie 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-576/18)

(2018/C 399/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: B. Stromsky, D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii Curții de Justiție din 29 martie 2012 în cauza C-243/10, privind recuperarea de la beneficiarii ajutoarelor considerate ilegale și incompatibile cu piața comună, în sensul Deciziei 2008/854/CE (¹) a Comisiei din 2 iulie 2008, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei decizii și al articolului 260 TFUE;
- obligarea Republicii Italiene la plata către Comisie a unei sume forfetare al cărei quantum rezultă din înmulțirea unui quantum zilnic egal cu 13 892 euro cu numărul zilelor de continuare a neîndeplinirii obligațiilor, cu un minimum de 8 715 000 de euro, începând cu ziua pronunțării hotărârii în cauza C-243/10 până la data la care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Italiene la plata către Comisie a unei penalități cu titlu cominatoriu semestriale, stabilite de Comisie începând cu semestrul următor datei la care este pronunțată hotărârea în prezenta cauză, egală cu 126 840 de euro pe zi;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia 2008/854/CE a Comisiei din 2 iulie 2008 privind schema de ajutor de stat Legea regională nr. 9 din 1998 – utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98 C 1/04 (ex NN 158/03 și CP 15/2003) [notificată cu numărul C(2008) 2997], (JO 2008, L 302, p. 9), Comisia a declarat ilegale și incompatibile cu piața internă ajutoarele de stat în cauză acordate de Italia și a solicitat recuperarea acestora.

Prin Hotărârea din 29 martie 2012 în cauza C-243/10, Comisia/Italia, Curtea a declarat că Italia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul deciziei respective, prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor măsurilor necesare pentru a recupera de la beneficiarii ajutoarele acordate în cadrul schemei prevăzute în această decizie.

La mai mult de șase ani de la pronunțarea acestei hotărâri, în pofida numeroaselor solicitări din partea Comisiei adresate guvernului italian, o mare parte dintre ajutoarele în cauză nu au fost încă recuperate. Argumentele înaintate în acest sens de guvernul italian, în special cu referire la litigiile naționale pendinte, nu constituie justificări valabile în raport cu această neîndeplinire a obligațiilor. Rezultă așadar că, la data introducerii prezentei acțiuni, Italia nu a recuperat încă integral ajutorul și, așadar, nu s-a conformat pe deplin hotărârii Curții pronunțate în cauza C-243/10.

Comisia solicită așadar Curții să constate că Italia a încălcat articolul 260 TFUE și să oblige Italia la plata unei sume forfetare și a unei penalități cu titlu cominatoriu semestriale până când hotărârea pronunțată în cauza C-243/10 va fi pe deplin executată.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 2 iulie 2008 privind schema de ajutor de stat „Legea regională nr. 9 din 1998 – utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 și CP 15/2003) (JO 2008, L 302, p. 9).

Recurs introdus la 19 septembrie 2018 de Buonotourist Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 11 iulie 2018 în cauza T-185/15, Buonotourist/Comisia

(Cauza C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Buonotourist Srl (reprezentanți: M. D'Alberti, L. Visone, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- declararea, în conformitate cu articolele 263 TFUE și 264 TFUE, a faptului că Decizia Comisiei Europene din 19 ianuarie 2015, în procedura de ajutor de stat SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (pentru suma de 1 111 572 de euro), este în întregime nulă și neavenită în măsura în care reține că sumele acordate cu titlu de compensație pentru obligațiile de serviciu public în sensul Regulamentului (CEE) nr. 1191/69 (acordarea unei compensații în temeiul articolului 11 pentru obligația de natură tarifară în sectorul transportului public local) ⁽¹⁾, trebuie considerate o măsură nenotificată care constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, care este incompatibilă cu piața internă;
- declararea, în conformitate cu articolele 263 TFUE și 264 TFUE, a faptului că Decizia Comisiei Europene din 19 ianuarie 2015, în procedura de ajutor de stat SA. 35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (pentru suma de 1 111 572 de euro), este în întregime nulă în partea în care se dispun măsuri de executare pentru recuperarea ajutorului în sarcina statului italian;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Buonotourist Srl.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe cinci motive în baza cărora hotărârea ar trebui anulată:

I. Caracterul eronat al hotărârii atacate în măsura în care compensația în cauză este calificată drept „ajutor nou”

Compensația recunoscută recurente este urmarea unei hotărâri judecătorești declaratorii a Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) din anul 2009, de recunoaștere a acestui drept în temeiul Regulamentului nr. 1191/1969, pentru obligații de serviciu public de natură tarifară. Această hotărâre, prin natura sa, nu putea în niciun caz să fie interpretată în sensul că instituie o măsură de compensație, întrucât doar recunoaștea existența acesteia.